

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі – ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику) розглянула проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо участі інженера-консультанта у реалізації будівельних проектів» (далі – проект Закону), а також документи, що додаються до нього, подані листом Міністерства інфраструктури України від 17.02.2021 № 489/25/14-21.

За результатами проведеного аналізу проекту Закону та аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону про регуляторну політику, Державна регуляторна служба України

встановила:

проектом Закону пропонується встановити повноваження центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері архітектури щодо визначення випадків обов'язкового залучення інженера-консультанта, визначення випадків щодо конфлікту інтересів під час залучення інженерів-консультантів тощо.

Аналогічний за регуляторною спрямованістю проект Закону був востаннє поданий до ДРС листом Міністерства інфраструктури України від 21.07.2020 № 2325/25/14-20, та за результатами розгляду якого було прийняте Рішення № 497 від 21.08.2020 про відмову в погодженні зазначеного проекту регуляторного акта.

Однак, беручи до уваги відсутність спростовуючих аргументів та/або інших додаткових обґрунтувань за результатом опрацювання розробником раніше отриманих від ДРС зауважень, зазначаємо, що повторно поданий проект Закону є таким, що не може бути погоджений ДРС.

У доопрацьованому проекті Закону розробником частково не враховані зауваження, раніше надані ДРС, зокрема, до пункту 3 частини другої Розділу I проекту Закону, яким пропонується доповнити частину першу статті 332 Господарського кодексу України нормою щодо відповідальності, яку нести інженер-консультант перед замовником за невиконання або неналежне виконання обов'язків, визначених договором про надання інженерно-

АСУД "ДОК ПРОФ 3"

РІШЕННЯ № 147 від 18.03.2021

Кучер Олексій Володимирович

КЕП Кучер Олексій Володимирович

58E2D9E7F900307B040000003BF53000408B8E00

РІШЕННЯ № 147 від 18.03.2021

консультаційних послуг у будівництві, якщо не доведе, що порушення договору сталося не з його вини.

Повторно звертаємо увагу, що запропонована розробником норма не конкретизує вид відповідальності, яку нестиме інженер-консультант за невиконання або неналежне виконання обов'язків, визначених договором, при цьому не зазначено і відсилочну норму. Як наслідок може мати місце прогалина в законодавстві, в разі відсутності правової норми, що встановлює міру відповідальності за таке правопорушення.

Крім того, положення, яке зобов'язує інженера-консультанта самому доводити, що порушення договору сталося не з його вини, протирічить законодавству.

Згідно статті 62 Конституції України особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Принагідно зауважуємо, що редакція окремих положень проекту Закону, які містяться в порівняльній таблиці до нього, не відповідає доопрацьованій редакції самого проекту Закону.

Відповідно до частини четвертої статті 91 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» до законопроекту про внесення змін до законів додається порівняльна таблиця, яка містить редакцію відповідних положень (статей, частин, пунктів, абзаців тощо) чинного закону та нову його редакцію з урахуванням запропонованих змін.

Крім цього, розробником не усунені зауваження щодо необхідності дотримання вимог статті 8 Закону про регуляторну політику та Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 в частині підготовки аналізу регуляторного впливу до проекту Закону, як інформативно-аналітичного документа, який дає систематизовану оцінку регулюванню та містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття відповідного регуляторного акта; аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики.

У цьому випадку АРВ до проекту Закону підготовлений за формально-декларативним принципом, без наявності всебічної оцінки впливу, запропонованих проектом Закону регулювань, що в свою чергу не дозволяє перевірити та підтвердити відповідність проекту Закону принципам державної регуляторної політики. Зазначене стосується необхідності, зокрема:

- встановлення *практичної проблеми*, яку планують вирішити за результатом прийняття запропонованого регулювання (виокремивши при цьому законодавчі підстави розроблення цього проекту акта на яких акцентує увагу розробник);

- проведення *оцінки впливу на сферу інтересів усіх* заінтересованих сторін: держави (в особі відповідних державних органів), інженерів-консультантів, суб'єктів господарювання, які користуватимуться послугами експертів, запропонованих проектом Закону;
- встановлення *переваг залучення* інженера-консультанта, як експерта у певній сфері;
- визначення *причин виникнення* задекларованої розробником економії коштів замовника, зниження вартості проекту тощо.

Відсутність належно проведеної оцінки передбаченого проектом Закону регулювання не дозволяє підтвердити досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів заінтересованих сторін, а також встановити можливість досягнення задекларованих розробником цілей державного регулювання за результатом прийняття проекту Закону.

Проект Закону підготовлено без дотримання принципу передбачуваності державної регуляторної політики в частині відповідності планам з підготовки проектів регуляторних актів.

Зокрема, згідно зі вимогами статті 7 Закону про регуляторну діяльність, регуляторні органи затверджують плани діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік не пізніше 15 грудня поточного року, якщо інше не встановлено законом.

Затверджені плани діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, а також зміни до них оприлюднюються у спосіб, передбачений статтею 13 Закону про регуляторну діяльність, не пізніш як у десятиденний строк після їх затвердження.

Якщо регуляторний орган готує або розглядає проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

Однак, на час розгляду проекту Закону інформація щодо внесення даного проекту регуляторного акта до плану діяльності регуляторного органу з підготовки проектів регуляторних актів на 2021 рік відсутня.

Підсумовуючи вищенаведене, проект Закону продовжує залишатися таким, що порушує основні принципи державної регуляторної політики, визначені статтею 4 Закону про регуляторну політику, а саме: адекватності, ефективності, збалансованості, передбачуваності; вимог статті 5 Закону в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які не узгоджуються з діючими регуляторними актами; вимог статті 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами).

Керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», приймаючи до уваги позицію, викладену у попередньому Рішенні № 497 від 21.08.2020 про відмову в погодженні проекту регуляторного акта, Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо участі інженера-консультанта у реалізації будівельних проектів».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Олексій КУЧЕР

